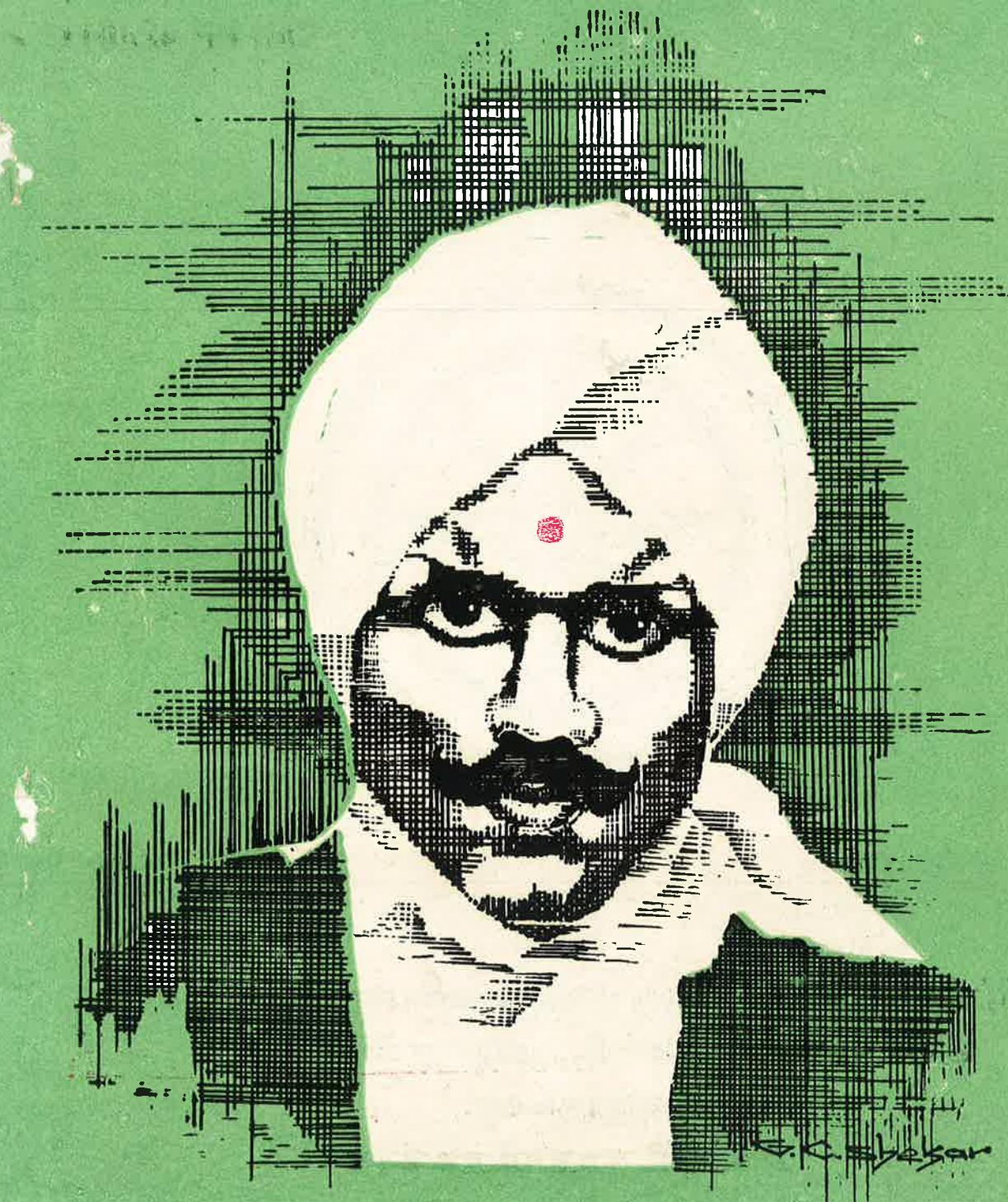

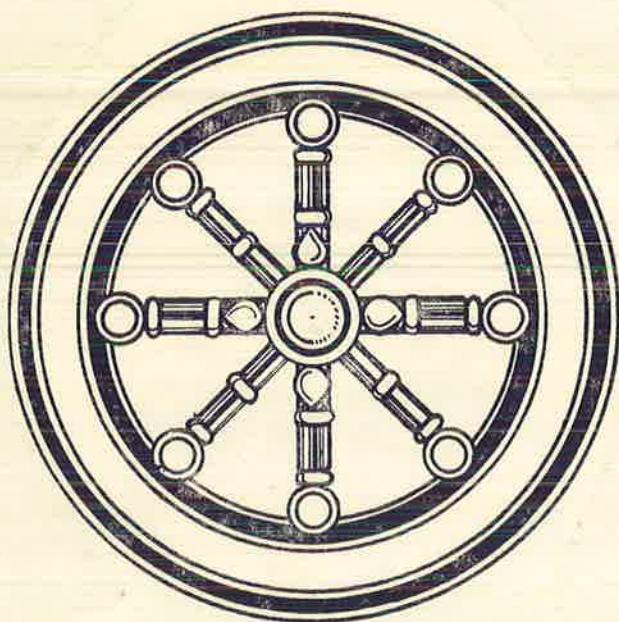
வயன் வழிசீல்-துறை நட்புரவுச் சங்க

முதலாவது ஆண்மேலர்

AR prints

**375-8, Arcot Road
Kodambakkam
MADRAS 600 024 (India)
Call PP 420011**

நேர்த்தியாகவும், கலையழகு மினிரும் வண்ணக் கலவையாகவும்,
அச்சு வேலைகள் செய்திட; தமிழ் நூல்கள் பதிப்பிட,
அனுகுங்கள்.

AR prints

ஆசிரியர் பக்கம்

அன்பார்ந்த உள்ளங்கள் அனைத்திற்கும், ஆசிரியர் பக்கத்தில் உங்களைச் சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சியும், நெகிழ்ச்சியும்.

“நாட்டை நினைப்பாரோ
எந்தநாளினிப் பேரயதைக் காண்ப
தென்றே - அன்னை
விட்டை நினைப்பாரோ
அவர்.

விம்மி விம்மி விம்மி
யழுங்குல்
கேட்டிருப்பாய் காற்றே.....”

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி - பசுபிக் சமுத்திர பிராந்தியத்திலுள்ள பிஜித் தீவிலே கரும்புத் தோட்டத்தில் வேலை செய்யச் சென்ற இந்திய குடிமக்களைப் பற்றி, காற்றோடு கருத்துப் பரிமாறல் செய்கின்றார்.

பாரதி இன்றிருந்தால், ஈழ மணித்திருநாட்டின் தமிழ்க் குடிமக்கள் பற்றியும் நெக்குருபுப் பாடியிருப்பார்.

‘திரைகடவோடியும் திரவியம் தேட வேண்டும்’ என்பது தமிழன் மரபு. ஆனால் இன்று திரவியம் தேடினோமோ இல்லையோ- ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் - நிர்ப்பந்தத்தினால்; புலம் பெயர்ந்தார்கள் ஈழ மணித் திருநாட்டின் தமிழ்க் குடிமக்கள்.

இன்று அகிலத்தின் மூலை முடுக்கெல்லாம் ஈழத்துத் தமிழர்கள் குடியேறி உள்ளனர். இங்கு பரந்து வாழும் தமிழர்களுக்கு, பல தரப்பட்ட வித்தியாசமான இன், மொழி, பாரம்பரியம், கலை கலாசாரத்தின் நடுவே, பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில் வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்தும், தமிழர்களின் பாரம்பரியம் கலை கலாசாரத்தைப் பேணி, இன்றும் பாதுகாத்து வருகின்றனர் என பதனை எமது சங்கம் போன்று பல அமைப்புக்கள் மூலம் அறியிக் கூடியதாயிருக்கின்றது.

புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் எங்கு குடியேறு கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் அந்தந்த இன மக்களோடு, அவர்களின் பாரம்பரியம் கலைகலாசாரத்தோடு, விரும்பியோ விரும்பாமலோ தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. அதே போன்று அவர்களின் கலாசாரத்திலுள்ள

நல்ல விசயங்களையும் நாம் எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம், நம் பரப்பை மேலும் விஸ்தரிக்க உதவும். இது போன்ற அமைப்புக்கள் இப்பணியைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும்.

இரு இன மக்களிற்கிடையே தொடர்புடைய பாலம்தான் நட்புறவுச் சங்கம். எமது இனம் பல வழிகளில் முன்னேற இது போன்ற சங்கங்கள் வழிசைக்கும்.

“ஓர் இனத்தின் கலாசாரம் என்பது மொழி யாலும் மதத்தாலும் மட்டும் உருவாக்கப்படுவதல்ல; வாழும் சூழலாலும் மண்ணாலும் தான் உருவாக்கப்படுகிறது! இது உண்மையேயானினும் வாழும் மண்ணிலே வெருஞ்றுவதன் மூலமே தான் ஓர் இனத்தின் தனித்துவ கலாசாரம் வேறுபடுகின்றது!” என்கிறார் ஈழத்துப் பெரும் இலக்கிய வாதி எஸ்.பி.யா.

எமது நட்பை நாம் வளப்படுத்த வேண்டும் என்பதனை உனர்ந்து இச்சங்கத்தை உருவாக்கி. ஓராண்டு பூர்த்தியை நாம் எட்டிவிட்டோம். இதை நினைக்கும்போது... மனம் பெரிதும் புள்காங்கிதம் அடைகின்றது.

ஓராண்டை நிறைவு செய்த நாம் இத்தனை கண்டதை கூறுவதல்ல இம்மலரின் நோக்கம். நாம் இலக்கியப் பகுதிகளுக்கும் நுழைய வேண்டும் என்பதே நம் தனிப்பு! அந்தத் தனிப்போடு, இந்த ஓராண்டு பூர்த்தி மலரை வெளியிடுவதில் பூரிப்படைகின்றோம்.

இவ்வாண்டு மலர், சங்க நிர்வாகிகளின் அங்கீகாரத்துடனும், அனுசரணையுடனும் ஆசியுடனும் மலர்களின்றது,

மலரில் வரும் ஆக்கங்களுக்கு அவற்றின் கரத்தாக்களே பொறுப்பாவர்.

மலரை வெளியிட உதவிய எமது சங்க உறுப்பினர்களுக்கும், அதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் நல்கிய நண்பர்களுக்கும், தோன்றாத துணையாய் பின்னணியிலிருந்து உழைத்த இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கும் எங்கள் இதயம் செறிந்த நன்றிகள்.

தொடர்க உங்கள் ஆதரவு - நன்றி!
வணக்கமுடன்
ஆசிரியர்

மெனிஸ். தமிழ் நட்புறவுச் சங்கத் தலைவர்

அனைவருக்கும் எனது அன்பாற்ற வணக்கம்!

நான் டெனிஸ் தமிழ் நட்புறவுச் சங்கத் தலைவர் என்ற முறையில் ஒரு சில வரிகள் இந்த ஓராண்டு மஸரில் எழுதக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அத்துடன் இவ் ஓராண்டு மலர் வெளி வருவதையிட்டு மிகவும் ஆனந்தம் அடைகிறேன். எமது சங்கம் கடந்த 12 மாதங்களாக இயங்கி வருகின்றது. இந்த குறுகிய காலப் பகுதிக்குள் எவ்வளவோ மேன்மை மிக்க செயல்களை எமது சங்கம் செய்திருக்கின்றது என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. உதாரணமாக தமிழர்களின் முக்கிய கலாசார நிகழ்ச்சிகள் கொண்டாடப்பட்டமை, தமிழ் சிறார்களுக்கு தாய்மொழி பாடசாலை அமைத்தமை, விளையாட்டு கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டமை . இவற்றை எல்லாம் செய்வதற்கு என்னுடன் பக்க பல்மாக இருந்த நிர்வாக சபை உறுப்பினர்களுக்கும் சகல அங்கத்தினர்களுக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

டெனிஸ் தமிழ் நட்புறவுச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் முக்கிய நோக்கம், நாம்தமிழர், எமக்கென்று ஒரு கலை, கலாசாரம் உண்டு. அவற்றை பாதுகாப்பதுடன், நாம் எவ்வாறு இந்த கலை, கலாசாரத்தை எமது சமூதாதையரிடம் இருந்து நாம் பெற்றுக் கொண்டோமோ அவற்றை நாம் மாசின்றி எமக்கு அடுத்து வரும் தலைமுறையினரிடம் ஒப்படைக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அத்துடன் நாம் டெனிஸ்மார்க்கில் வாழ்ந்து வருவதால் டெனிஸ் சமூதாயத்தைப் பற்றி அறிந்து, ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து வாழ்வது அவசியமாகும். இந்த உயரிய முக்கிய நோக்கங் களுக்காக தமிழ் டெனிஸ் நட்புறவுச் சங்கம் தொடர்ந்து பாடுபடும். தமிழ் டெனிஸ் நட்புறவு சங்கம் வருங்காலத்தில் மேன்மைமிக்க செயற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும் என உளம் களிந்து வாழ்த்துகிறேன்!

அன்புடன்

**இரு இன ஒற்றுமையையும்
எமது கலரசாரத்தையும் பேணுவோம்!**

ஏன் எனின்

தமிழ் டெனிஸ் நட்புறவுச் சங்கத் தலைவர்

சிற்தனைக்கு

“மனிதன் எப்பொழுது மனிதனாக வாழ ஆரம்பிக்கின்றானோ அன்றிலிருந்து அவன் வாழ்கின்ற குடும்பத்திலும், சமுதாயத்திலும், நாட்டிலும் அமைதி ஏற்படும்.”

- செ. வயன்ரொபின்

மெனிஸ்-தமிழ் நட்புஞவுச்சங்கச் செயலாளர்

3-2-1990 இல் வயன் பழைய நூல் நிலையக் கட்டிடத்தில் கூட்டப்பட்ட அங்குரார்ப்பணக் கூட்டத்தினுடோக ஆரம்பிக்கப் பட்ட டெனிஸ் - தமிழ் நட்புஞவுச் சங்கமானது 20-04-1991 இல் பன்னிரு திங்களினை நிறைவு செய்கின்றது. அத்துடன் பன்னிரு திங்கள் நிறைவு மலரி ணையும் மிகச் சிறப்பாகப் புதுப் பொலிவுடன் வெளியிடுகின்றது.

16-04-1990 இல் எமது சங்கமானது 'ஏற்ததாழ' தனது 200 அங்கத்தினர்கள், நண்பர்கள் ஆதரவாளர்கள் ஆகியோருடன் தமிழ்ப் புது வருடப் பற்பிளை மிகக் குதாகலமாகக் கொண்டாடியது. காலத்துக்குக் காலம் பல கலை நிகழ்ச்சிகளையும் இச்சங்கம் நடத்தி வருகின்றது. சிறுவர்களின் தாய் மொழிக் கல்வியைக்

கருத்திற் கொண்டு இச்சங்கம் பெற்றோர்களின் அனுசரணையுடன் தமிழ்ப்பாடசாலை ஒன்றை ஆரம்பிப்பதற்கு திட்டமிட்டு அதன் பிரகாரம் 18-08-1990 இல் தமிழ்ப்பாடசாலை ஆரம்பிக்கப் பட்டு ஒவ்வொரு சனிக்கிழமை களிலும் 2 மணித்தியாலம் தமிழ் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது. 29-09-1990 இல் எமது தமிழ்ப் பாடசாலை மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், சங்க அங்கத்தவர்கள், ஆதரவாளர்கள் ஆகியோர் வாணி விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடினார்கள் 20-12-1990 இல் கிறிஸ்மஸ் நிகழ்ச்சியும் வெகு சிறப்பாகக்கொண்டாடப்பட்டது மேலும் வயது வந்தோரின் நலன் கருதி கைப்பந்தாட்டம், கால் பந்தாட்டம் போன்ற விளையாட குழஞ்சுக் சங்கத்தினுடோக

விளையாட்டு மைதானம் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 9-3-1991 இல் எமது சங்கத்தால் கரப்பந் தாட்டச் சுற்றுப்போட்டி ஒன்றும் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டது. எதிர்காலத்தில், இவை போன்ற விளையாட்டுகளை நடாத்துவதற்கு ஒத்துழைப்பு நல்க அனைத்து அங்கத்தவரையும் வேண்டுகின்றேன்.

இன்று 66 அங்கத்தவர்களை கொண்டுள்ள இச்சங்கமானது எதிர் வரும் நாட்களில் பல அங்கத்தவர்களைத் தல்பால் ஈர்த்து, விழாக்கள், கலை-கலாசர் நிகழ்ச்சிகளை நடாத்திச் சிறப்படைய வேண்டுமென்று வாழ்த்துகின்றேன்!

க. கணபதிப்பிள்ளை
செயலாளர்

**பு
து
கீ
கு
வி
தை**

தமிழீ!

உன் விழியால்
 ஒரு முறை
 பரத்தால் போதும்,
 உன் மொழியை
 ஒரு தடவை
 கேட்டால் போதும்,
 உன் ஏழிலை
 ஒரு தரம்
 கண்டால் போதும்,
 நான்
 ஒரு கோடி
 கவிதைகள் சமைப்பேன்!

அன்பீ

அன்பே!
 நரன் இப்பேரிதல்லாம்
 புரண்டு கூட
 படுப்பதில்லை.

எனைல்...

என் இதுயத்துள் இருக்கும்
 உனக்கு
 'விநாந்து விடுமே!' என்று

சு.குட்டி[வயன்]

கஷ்ணி கஜைகலாச்சார் உத்தியோகன்றுர்

தாயகத்தை விட்டு அகதி களாக உலகம் பூராவும் பரந்து வாழும் தமிழர்களாகிய நாம், எமது பாரம்பரியத்தையும் கலை கலாசாரத்தையும், அந்திய நாட்டில், அந்திய கலாசாரத்திற்கு மத்தியில் கூட, எமது எதிர்கால ரமுதாயத்தின் நலன் கருதி, எங்களது கலை கலாசாரத்தைக் கட்டிக் காக்க வேண்டிய கடமை எமதென உணர்ந்து, டெ.த.ந. சங்கத்தின் முக்கிய அங்கமாக கலை கலாசாரப் பிரிவினை நண்பர்கள் உருவாக்கி னார்கள். அதன் பொறுப்பாளராக என்னைத் தெரிவு செய்தார்கள்.

இப்பணியில் நான் பெரும் தேர்ச்சி பெற்றவனோ, பெரும் ஈடுாடு கொண்டவனோ அல்ல. இருப்பினும் தூதம்-மன்றத்தினர் எமக்கு அளித்த பொறுப்பை, மன்றத்தின் உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்போடும், பெற்றோர்

ஆசிரியர் உறுதுணையோடும் இந்த ஓராண்டுப் பணியைச் சிறப்பாக செய்து முடித்திருக்கிறேன் என நம்புகின்றேன்.

கடந்த காலச் சேவைகளை விட, எதிர்காலத்தில் இன்னும் பல விசேடமான நிகழ்ச்சிகளை எங்கள் சங்கத்தின் மூலம் செய்வதோடு நில்லாது, சமூக சூழ்நிலை மாற்றத்தினால் அழிந்து போகாவண்ணம் எமது கலை கலாசாரத்தையும் பாரம் பரியத்தையும் கட்டிக் காக்க வேண்டியது; வெளி நாடுகளில் வாழும் தமிழ்களாகிய எமது கடமையென்பதை உணர்ந்து, சென்ற ஆண்டைப்போல் எதிர் வரும் காலங்களிலும் சங்கத்திற்கு ஊக்கமும் ஒத்துழைப்பும் செய்வீர்களை நம்பிக்கை கொண்டுள்ளேன்.

ஓராண்டு கால நிகழ்ச்சிகள் சங்கத்தின் ஆரம்பகால நிகழ்ச்சிகள். இருப்பினும் எமது அங்கத் தவர்களின் ஆக்கழுர்வமான ஒத்துழைப்பினால் எம்மால் இயன்ற அளவுக்கு சிறப்பாகச் செய்யக் கூடியதாக இருந்தது. இருப்பினும் கடந்த கால அனுபவத்தை மையமாகக் கொண்டு எதிர்காலத்தில் அனைவரின்தும் அனுசரணையோடும் சிறந்தபல நிகழ்ச்சிகளைச் செய்வதற்கு உங்கள் அனைவரின்தும், நல்ல ஒற்றுமையான ஒன்றுபட்ட ஒத்துழைப்புக்களையும் உருவாக்கங்களையும் வழங்குமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி!

ச. இராசேந்திரம்

'ஒன்றுபட்டால் உண்டு வரழ்வே - நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே'

திறமான புலமை !

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
 தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்;
 இறவாத புகழுடைய புதுரூல்கள்
 தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்;
 மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்
 சொல்வதிலோர் மகிமை இல்லை;
 திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டோர்
 அதைவனக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்;
 உள்ளத்தில் உண்மையொளி யுண்டாயின்
 வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்;
 வெள்ளத்தின்பெருக்கைப்போல்கலைப் பெருக்கும்
 கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்;
 பள்ளத்தில் விழுந்திருக்கும் குருதெரல்லாம்
 விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்;
 தெள்ளுற்ற தமிழமுதின் சுவைகண்டார்
 இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார்.

வெட்டாஸ் தமிழ் நட்புறவுச் சங்கம் ஓராண்டு நிறைவு விழா வையும், புது வருட விழாவையும் சிறப்பிக்கும் முகமாக ஆண்டு மலர் வெளியிடுகின்றது.

மலருக்கு எனது வாழ்த்தையும் பாராட்டையும் தெரிவிப்பதை யிட்டுப் புளகாங்கிதம் அடைகின்

ரேன். எமது நட்புறவுச் சங்கம் இதுவரை காலமும் செய்த பணி கள் ஏராளம் அனைத்தும்பாராட் குக்குரியவை. எவ்வளவோசிரமத் தின் மத்தியில், மிகச் சிறப்பாக சங்க நிகழ்ச்சிகள் அமைந்தமை மிகவும் போற்றுதலுக்குரியன.

மேன்மேலும் எமது சங்கம்

வளர அனைத்து உறுப்பினர் கஞம் ஒத்துழைப்பார்கள் எனும் நம்பிக்கையில், இத்தமிழ்ப் புது வருட விழாவும், முதலரம் ஆண்டு நிறைவுவிழாவும் வெற்றி பெற வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி!

A. F. தெய்வேந்திரராசா

இந்தாளக் கொள்ளியின்டாட்டே

ஆப்பிரிக்கத்துக் காப்பிரி நாட்டிலும் தென்முனை யடுத்த தீவுகள் பலனினும் பூமிப்பந்தின் கீழ்ப்புறத்துள்ள பற்பல தீவினும் பரவி யிவ்வெளிய தழிமச் சாதி, தடியதை யுண்டும் காலுடை யுண்டும் கயிற்றடி யுண்டும் வருந்திடும் செய்தியும் மாய்ந்திடுஞ் செய்தியும் பெண்டிரை மிலேச்சர் பிரித்திடல் பொறாது செத்திடுஞ் செய்தியும் பசியாற் சாதலும் பினிகளாற் சாதலும் பெருந்தொலை யுள்ளதும் நாட்டினைப் பிரிந்த நலிவினாற் சாதலும் இஃதெல்லாம் கேட்டும் எனதுளம் அழிந்திலேன்;

வி.என்.வி வினாயாட்டுக்கழகத்துறை முதலாம் வருத்தியில்

1990ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப் பட்ட வி.எல்.வி. கழகம், ஆரம்பித்த ஆண்டிலேயே, உதை பந்தாட்டம், கரப்பந்தாட்டம், பூப்பந்தாட்டம் ஆகிய விளையாட்டுகளில் பல விளையாட்டுக்கழகங்களுடன் போட்டியிட்டு தனதுவளர்ச்சிக்கு வழிகோவியது

இந்தக் குறுகிய கால வளர்ச்சியானது கழகத்தின் ஆரம்பகால அள்திவாரத்தை பலமாக்கிக் கொண்டுள்ளது என்பதை, சென்ற ஆண்டில் நடைபெற்ற போட்டி முடிவுகள் எமக்கு வெளிக்காட்டியுள்ளன. சென்ற ஆண்டில் எமது கழகம் 8 உதை பந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டிகளிலும், 6 கரப்பந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டிகளிலும்,

1 பூப்பந்தாட்டப் போட்டியிலும் பங்கு கொண்டு மிகவும் சிறப்பாக விளையாடியுள்ளது.

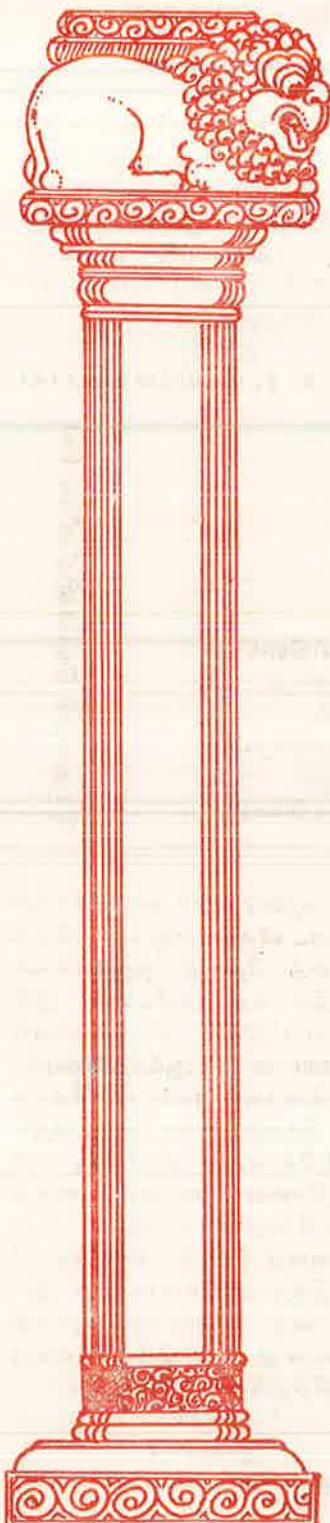
ஓராண்டு கால கட்டத்தில் எமது விளையாட்டு வீரர்களுக்கு போதியாவு பயிற்சியின்மை யாலும், ஆரம்ப சுற்றுப் போட்டிகளாக இருந்தமையினாலும், ஒரு சில போட்டிகளில் தோல்வியைத் தழுவிக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஆனால், இத் தோல்விகளை எமது வெற்றிப் படிக் கற்களாகக் கொண்டு எதிர்

வரும் ஆண்டுகளில் நம் வீரர்கள் திறம்பட விளையாடி பல வெற்றிகளைத் தேடித் தருவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இவ் விளையாட்டு வீரர்களுக்குத் தேவையான ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் நாம் ஒவ்வொரு வரும் கொடுப்போம், யின், எதிர்காலத்தில் எமது வீரர்கள், பல வெற்றிகளை ஈட்டி, எமது கழகத்திற்கும், எமக்கும் பெருமைகளைத் தேடிக் கொடுப்பார்கள். இந்த நம்பிக்கையுடன் இம் முதலாவது ஆண்டு மலர் பூர்த்தி யில் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நன்றி!

இங்ஙனம்

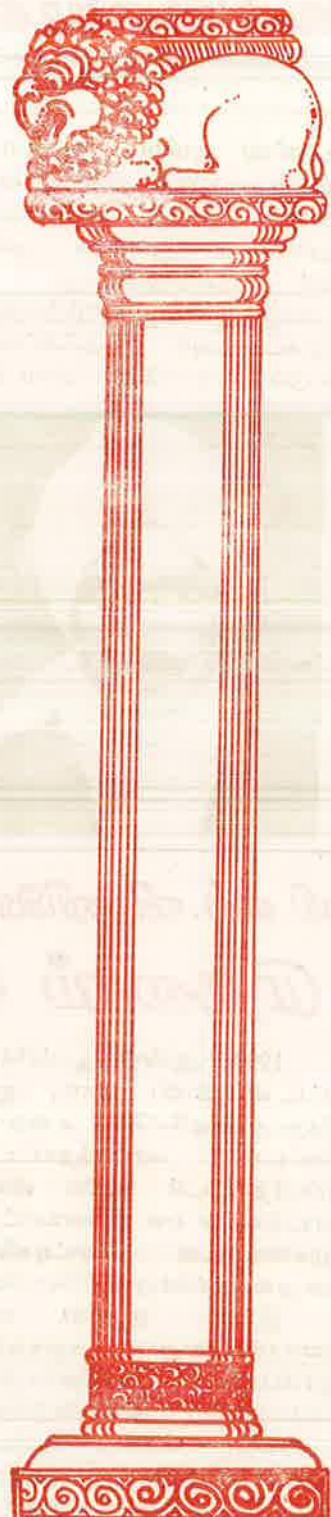
வி.என்.வி வினாயாட்டுக்கழகத்துறை முதலாம் வருத்தியில்
[மென்னிஸ்-துமிழ் கட்டப்பாடுகழகத்துறை வினாயாட்டுக்குத்தை போட்டியின்டாட்டே]

உங்கள்
வீட்டில்
நடைபெறும்
விசேட
நிகழ்ச்சிகளை
வீடியோ
படப்
பிழப்புச்
செய்திடவும்,
உங்களுக்குத்
தேவையான
சுல
தமிழ்,
மலையாள
CD
இசைத்
தட்டுக்களை
மொத்தமாகவும்
சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்
கொண்டிடவும்
அத்துடன்,

உங்களுக்குத்
தேவையான
தமிழ்,
ஹிந்தி
வீடியோப்
பாடல்
கசற்றுக்களையும்
பெற்றுக்
கொள்வதற்கும்

**S
U
G
A
N
G
A
V
I
D
E
O
C
O
M
P
L
E
X**

SUGANGA VIDEO COMPLEX

ABELEVANGET-28, 6600, VEYEN

அண்பு

ஒரு குழந்தையைப் பார்த்து ஒருவன் சிரிக்கும் போது, அந்தக் குழந்தை தன்னைக் கட்டித் தழுவ ஒருவன் தன் முன்னே நிற்கின்றான் என எண்ணி தனக்குள்ளே குதாகவிக்கிறது. ஆனால் ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனைப் பார்த்துச் சிரிக்கும் போது சிரிப்பவன் ஏதோ காரியம் பெற நினைக்கின்றான் என எண்ணி தன்னையே வேத ணைக்குள் மிதக்க விடுகிறான்! காகம் தனது குஞ்சுக்கு இரை ஊட்டும் போது ‘கா....கா...’ என்று தான் ஊட்டுகின்றது, எந்த வித பலனையும் எதிர்பாராமல்! ஆனால் மனிதன் பிள்ளைக்குப் பாசத்தோடு உணழுட்டும் போது ‘அப்பா! நீ வளர்ந்து பெரியவனாக வந்த பின் எனக்கு சோறு போடுவாய் தானே?’ என பலன் எதிர்பார்த்துத் தான் ஊட்டுகின்றான்.

- * ஞானத்தைத் தேடு, புத்தியைத் தீட்டு, செல்வத்தையும் பெருக்கு; ஆனால் அன்பை மறவாதே!
- * நீ அன்பை மேன்மைப் படுத்து. அது உன்னை மேன்மைப் படுத்தும். நீ அன்பைத் தழுவிக் கொண்டால்; அது உன்னை மேன்மை செய்யும்!
- * அன்பு என்னும் பதம் இல்லாதவன் அரக்கனாகிறான். அன்பை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள், அதை விட்டுவிடாதே; அதைக் காத்துக்கொள், அதுவே உனக்கு ஜீவன்!
- * அன்பு உன் கண்களின் இமை போன்றது; அது உனக்கு ஒரு பாதுகாப்பு!
- * தங்கத்தைப் பார்க்கிலும் தன்னடக்கம் நல்லது. தன்னடக்கத்திலும் பார்க்க புத்தி

வன்மை சிறந்தது. புத்திவன்மையிலும் பார்க்க அன்பு வல்லது!

- * புத்திமதிகளை விரும்புகிறவன் அறிவை விரும்புகின்றான். அறிவை விரும்புகிறவன் ஆற்றலை விரும்புகின்றான் ஆற்றலை விரும்புகின்றவன் அன்பை விரும்புகின்றான்.
- * கண்களின் ஒளி இதயத்தைப் பூரிப்பாக்கும், அன்பின் ஒளி உள்ளத்தை அமைதியாக்கும்!
- * பொன்னும் மிகுதியான முத்துக்களும் உள்ளவன் எல்லையில்லா பணக்காரன் அன்பும் மிகுந்த அறிவும் உள்ளவன் விலை யுயர்ந்த இரத்தினம்!
- * தீமை, பொறாமை, பொய்மை, பெருமை, கர்வம், அகந்தை, தீய வழிமை, புரட்டு வாய்மை, எல்லாமே அன்பின் பகைமை. இவைகளை அனைத்துக் கொள்பவன் மிருக குணமுள்ளவனாகிறான்!

உணர்ச்சிக் கவிதை

உரிமை பெற தமிழர் - இன்று
உதிரம் கொட்டும் தமிழர்
உடல் சிதறிப் போளாவும்-உன்
உறுதி என்றும் தழுவு இலை!
ஊன் மறந்தாய் நீர்மறந்தாய்
உறக்கமிலர கொடுமை கொண்டாய்
கானுறைந்தாய் களம் கண்டாய் - எங்கள்
கைவிலங்கு ஒடிவதற்கு!
தாய் மறந்தாய் சேய் மறந்தாய்
தங்கு(ம்) வீடு தான் மறந்தாய்
ஊன் மறந்தாய் உயிர்மறந்தாய் - தமிழன்
'தங்கவீடு' கொள்வதற்கு!

வயன் ரெபின்

வசந்தநீர்ஸர்ப்புக்கள்

தூயங்கால தூண்டுதி.

கதிரவனின் வருகைக்காய்

காத்திருக்கும் தாமரைகள்

வயதினை நடையாக்கி

அனீந்திருக்கும் கண்ணகிகள்,

சீதனத்தீன் அராஜகத்தால்

சிறை மீளரச் சீதைகள்,

வாழ்வதற்காய் பிறந்திட்டும்

வழிமிறவா வரகுகிகள்

சர் கேட்கும் ராமர்களால்

சீதறுண்ட உயிர்ச்சிலைகள்.

ஒரு சரமரகும் முன்பே,

சருகாகும் புதுப்புக்கள்.

விடியலுக்கான வெளிச்சத்தை,

எதிர்பார்க்கும் பாவையர்தாம்

வாழ்வினிலே பரதிவினை

வறுமையில் வரடியவர்கள்

மீதிவினை வரழ்வதற்காய்

வரம் கேட்கும் சீதைகள்,

வசந்தத்தை எதிர்பார்த்து ஏங்கி நிற்கும்

தீசை அறியாப் பறவைகள்.

Skal der
skiftes
radio, TV
eller
video..?

expert
naturligvis

expert

Vejen

Nørregade 12 6600 Vejen tlf 75 36 46 33

expert
Garanti
ryghed, der er til
at forstå

துயிலைத் தேடின விழிகள். மூடி னால் வரும் என்ற ஒரு நப்பாசை. கிட்டத்தட்ட இரண்டு மணி நேரம் மூடிப்பார்த்து விட்டாள்.

நேரம் நகர நகர பயம் அவளை நெருக்கிப் பிடித்தது. விழிகளை திறந்த ஓவ்வொரு தடவையும் அவளுக்கெதிரே அச்சுறுந்தும் கோலங்கள்; வீட்டின் முகடு ஆடி யது. ஓலைச் சுவர் சரசரத்து குப்பி விளக்கின் சுடர் நாகமாகிப் படம் விரித்தது. மூச்சு விடும் ஓவ்வொரு வினாடியும் சாதனை. பென்னம் பெரிய கருந்தேள் ஒன்று கொடுக்குகளை ஆட்டிக் கொண்டு அவளை நெருங்கியது. அவளின் உடலை எரிக்கத் தொடங்கியது. தேளின் விழிகளி லிருந்து வில்லெனப் பாய்ந்த தணல் போர்வையால் உடலை

தகப்பன். உள்ளே சல்லடை போட்டு விட்டு வெளியே வந்த அவரது முகத்தில் ஏமாற் றம் ஏறியிருந்தது.

“அறையுக்கை தேரூயில்லை. கீலுமில்லை. அறையுக்கை படுக்கப் பயமாயிருந்தா எங்களோட வந்து விறாந்தையில் படு!”

நம்பிக்கையை : ஊட்ட வில்லை தகப்பனது வார்த்தைகள்.

“நான் என்றை கண்ணாலே கண்டனான். பென்னம் பெரிய தேள்! கொடுக்கையை ஆட்டிக் கொண்டு வந்தது!”

“புள்ளை நீ தேளைக் காணேல்லே, கனவுதான் கண்டிருக்கிறாய், போய்ப்படு!” தாய் மிகவும் அமைதியாக சொன்னாள்.

சிறுக்கை

நீட்டின். நடுங்கியதுநிலம்: தேள் களின் சரசரப்பு... கொதிக்கத் தொடங்கியதுடல். வீட்டுக்குள் விர்ரென் ஓடிப்போய் கதவைத் தாழிட்டாள்.

வீட்டாரையும் அக்கம் பக்கத் தாரையும் இவளது ‘தேள்க்கை’ பல இரவுகளில் எழுப்பியதுண்டு. அவளைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் தேள்களை எவராலும் பிடிக்க முடியவில்லை. அனைவரின் மீதும் வைத்த நம்பிக்கை, அவளைபொருத்தமட்டில்எரிந்து சாம்பராகப் போயிற்று. ஆறுதல் சொல்ல வந்தோர் முதலில் பொய்யர்களாகவும் பின் தேள் களாகவும் உருமாற்றம் பெற்ற

தேள்

இருஷ்டிகிகுந்த
கல்லூரியாகண்

இழுத்து மூடினாள். தேள் போர் வையின் மிதி ஊர்ந்தது.

“ஐயோ! என்னை காப்பாற நூங்கோ!”

போர்வையை உதறிவிட்டு நடுங்கும் உடலோடு முற்றத்தை நோக்கி ஓடினாள். கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டு வெளியே ஓடி வந்தனர் தாயும், தகப்பனும். அவள் நடுங்கினாள். அவர்களும் நடுங்கினார்கள். முற்றமும் நடுங்கியது.

“தேள்! தேள்!”

உதடுகள் தேள்களை மட்டும் கொட்டிக் கொண்டிருந்தன.

“புள்ளே உனக்கு என்ன நடந்தது?”

“அம்மா தேளைன, அறை யுக்கை தேளைன!”

ஒரு தடியை எடுத்துக் கொண்டு அறைக்குள் ஓடினார்,

அவர்கள் தன்னை நம்ப வில்லை, நம்பவும் மாட்டார்கள் என்று ஆழ்மனம் எண்ணிக் கொண்டது.

“எனக்கு நித்திரை வரல்லை, நீங்க போய் படுங்கோ, நான் கொஞ்சம் செல்லப் படுக்கி றேன்” பயத்தை வெளியே காட்டாமல் சொன்னாள்.

உள்ளே சென்று விட்டார் கள் அவர்கள், அவளோ முற்றத் தில். கருமிருட்டு; வெள்ளிகள் பொழிந்த ஓளியில், சுற்றியுள்ள ஓலைக் குடிசைகள் மாயக் கோலங்கள் செய்ய வெளிக்கிட்டன. கடவில்லை அலையும், நாய் களின் ஊளையும் அவளது காதி னுள் சங்கமம் தேடின. வெள்ளி களைப் பார்க்க அண்ணாந்தாள். தேள்களாகின வெள்ளிகள். வானத்திலிருந்து அவளை நோக்கித் தங்கள் கொடுக்கைகளை

னர். நாஞ்சுகு நாள் தேள்கள் பெருகின. தூக்கம் எங்கோ அடிப்பட்டு போயிற்று. தன் பலத்தை யும் அழகையும் சிறைத்துக் கொண்டது உடல்.

“அம்மா அப்பா தேளைன! தேள் என்னைத் துரத்துது. பென்னம் பெரிய கொடுக்கை. என்னை வந்து காப்பாத் துங்கோ!”

வாசலிலே, படுத்துக்கிடந்த தாயும் தகப்பனும் இப்போது பதறியடித்துக்கொண்டு உள்ளே ஓடவில்லை. அவர்களுக்குப் பழ கிவிட்டது. கண்களை மூடுவதும் விழிப்பதுமாக தூங்குவார்கள். இடைக்கிடையே உள்ளே போய் “புள்ளைப்பயப்படாதை. நாங்கள் உனக்கு கிட்ட தான் இருக்கிறம். கதவு வேறை திறந்து கிடக்குது பயப்படாதை” -ஆறுதல் வார்த்தைகள்.

அவளோ தேள்களின் சாம் ராஜ்ஜியத்தில் கைதியாக. தேள் களில் கூட உறுமாற்றம்... பல வகையிலான தேள்கள் ஒவ்வொரு கணமும் அவளைச் சுற்றிய வண்ணம்...

* * *

அவள் குளித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு காலையில் தாயும் தகப்பனும் தங்களுக்குள் பேச

பிட்டு ஒருமாதமாகுது!'' நீண்ட தெரு பெருமுச்சு.

அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களிடம் திகைப்பை யூட்டியது, அவளின் போக்கு. வாயை மூடிக் கொண்டு நின்றனர்.

“எனக்கெண்டா, ஆரும் செய்வினை செய்து போட்டினம் எண்டுதான் படுகுது. ஆரும்நல்ல பேயாட்டியாப் பாத்து அவளை காட்ட வேணும்’’ தகப்பன் சொன்னார்.

“எந்த அறுவான் தான் என்றை பிள்ளைக்குச் செய்வினை செய்தாங்களோ!'' தாய் தன் தலையிலே பலமாக அடித்துக் கொண்டாள்.

“எந்த பேயையும் விரட்டிற்கில் விண்ணனான் ஒரு பேயாட்டி கொட்டடியிலை இருக்கிறானெண்டு கேள்விப்பட்டனான்!''

“முதலிலை அவரைப் போய்ப் பாருங்கோ!'' - தாயின் உதடுகள் அவசரத்தைக் காட்டிக் கொண்டன.

திடீரென் அவர்களுக்கு முன் ம.லா, குலைந்த கூந்தலிலிருந்து நீர் கொட்டி மன் தரையைக் கசியப் பண்ணியது. விழிகளில் அக்கினி. தாயும் தகப்பனும் தேள்களாய் அவள் முன் நெளிந்தனர். நெளி நெளி யெண்டு நெளிந்து கொண்டிருந்தனர். கூந்தல் நீர்ப் பட்டுக் கசியத் தொடங்கிய மன் தரையை காலின் பெரு விரல்கள் இரண்டி னாலும் கீர்த் தொடங்கினாள். தரையிலே காறி உழிழ்ந்தாள். சீலைத் தலைப்பினைப் பிழிந்து தரையை மேலும் ஈரமாக்கி

விட்டு,

“எனக்கு பேய் பிடிச்சி ருக்கோ” ஆக்ரோசமாகக் கேட்டாள். அவர்களிடம் திகைப்பை யூட்டியது, அவளின் போக்கு. வாயை மூடிக் கொண்டு நின்றனர்.

“பேயாட்டியைக் கூட்டிக் கொண்டு வாங்கோ, நான் பேயாட்டிக்கு பேயாட்டிக் காட்டிறன்!''

அவளது உடல் நடுங்குக் கொண்டிருந்தது. மெல்லிய காற்று வந்து அவளின் ஈர உடலைக் குளிராக்கியது!

“பிள்ளை, நீ கொஞ்சம் அமைதிக்கு வா! உன்றை நன்மைக்குத் தான் நாங்கள் எல்லாம் எல்லாம் செய்யிறம்! நீ எவ்வளவு நாளைக்குத் தான் இப்படியிருந்தப் போராய்?''

கூவர் வேலியில் விழிகளை வைத்த வண்ணம் நின்றாள் மாலா. வேலிக் கிழிசல்களின் பின்னால் முகாமிட்டிருந்த தேள்களின் விழிகள் அவளை முறைத் துப் பார்த்தன. அப்படியே மயங்கி விழுந்தாள்.

* * *

இருபத்துரெண்டு வயது இருக்கும் போது வியபாரம் தொடங்கியது. அவளின் முதலா வது சம்பந்தப் பேச்கள் ஐம்ப தாயிரம் ரூபாவும், ஐந்து பரப்புக் காணியும், நகைகளும் கவியாண்துக்கான விலையாய் கேட்கப்பட்ட போது சம்பந்தக் கயிற்றிலே தீப்பற்றியது.

மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரர் விலை பேச வரும் நாள் வரை அவளது இளம் இதயத்திலே கட்டப்பட்ட இனிமையான கனவுகள் வெறும்குழிக் கோட்டைகள் என்பதை விலையைக் கேட்டபின்பே அவளால் ஊகிக்க முடிந்தது.

முதலாவது சம்பந்தத்தின் போது, அவர்கள் சலனங்கள். மலர்கள் கொண்டு கட்டப்பட்ட கோட்டைக்குள் மிருதுவான,

வெளிக்கிட்டார்கள்.

“எனக்கெண்டா, மாலா வின்றை போக்கை நினைக்க ஒரே பயமாக கிடக்கு. ஆரும் நல்ல டாக்குத்தராகப் பாத்து அவளைக் காட்ட வேண்டும்!''

வழமையிலும் பார்க்க சுருங் கிப் போயிருந்தது தாயின் முகம். கண்ணீரைக் கொட்ட வெளிக் கிட்டன கண்கள்.

“நேற்றைக்கு நண்டுக் கறி யோட சாப்பாடு குடுக்க, நான் தேளைப் பிடிச்சி சமைச்சிருக்கி றன் எண்டு சாப்பிடாமல் படுத் திட்டாள். அவள் ஒழுங்காச்சாப்

தூய்மையான புணர்ச்சிகள்... உலகை மறந்து விடுவாள். பின்பு, இரண்டு... மூன்று... ஆறு... ஏழு... ஒவ்வொரு சம் பந்த சந்திதான்த்தின் மூன்னே யும் அவளது உடலும் உள்ளமும் நடுங்கும். மூச்சு... தன்னை வெளியே விடச் சிரமப்படும்.

சம்பந்தப் பேச்சுகள், இவ்வை- வியாபாரங்கள். அவுக்கு வாழ்வின் விசித்திரமான கோலங்களைக் காட்ட வெளிக் கிட்டன. பாம்புகள்... சிங்கங்கள்... நரிகள்... முடிவில் தேள்கள்.

“மாப்பிள்ளைகள் பாவை

பிள்ளைகள் போல வந்து விறாந்தையில் இருக்க, நரகர் - வெற்றிலையைக் குதப்பிக் கொண்டு பேச்சைத் தொடங்குவார்.

‘‘பொடியன் தங்கப் பவுன்: குடியில்லை. சீக்கிரட் மணம் மூக்கில்லை பட்டா பயக்கம் வந்திடும். ஒழுக்க மென்டா, ஒழுக்கம் தான். ஊருக்கை உள்ள பொம்புளைப் புள்ளையளைக் கேட்டா, எழுதித் தருவாளை. பொன், புரசகளுக்கு மூன்னாலை தலை நிமிர்ந்து நடக்கமாட்டான் இப்படிப்பட்ட பிள்ளையளைத் தேடி எடுக்கிற தெண்டது சின்ன விஷயமில்லை.

யாழ்ப்பாணக் கச்சோயிலை நல்ல உத்தியோகம். உங்கடை பிள்ளைக்கு எந்தக் குறையும் வராமக் காப்பாத்துவான். பொடிக்கு தலையைக் குடுக்கள் ததினையோ பிள்ளையள் கிழவிலை நீக்குது கள். எண்டாலும் உங்கடை பிள்ளைக்குத்தான் அதிர்ஷ்டம் கண்ணைத் திறந்திருக்குது!“

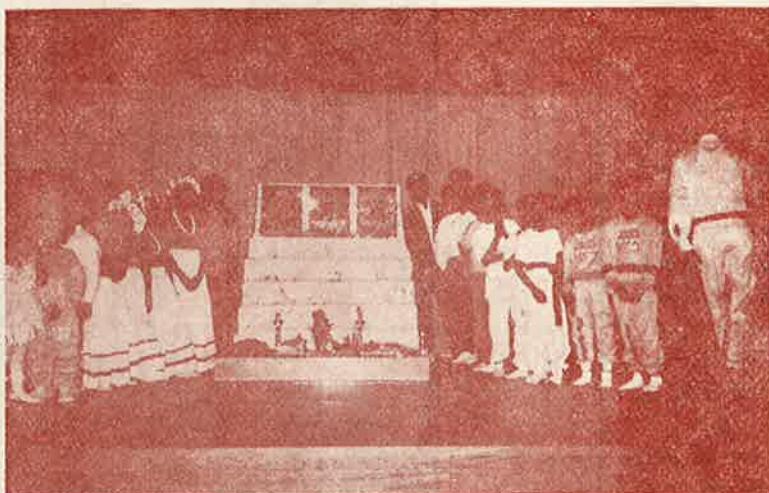
மாலாவினது தகப்பனது கண்களில் ஏக்கத்தை மறைக்கும் ஒரு பிரகாசம். ‘இந்தச் சம்பந்தமாவது கைகூட வேண்டும்’ என தூரத்திலிருக்கும் மீனாட்சி அம்மனை துதித்துக் கொண்டுந்தது அவரது மனம். “ஏன்

டெனிஸ் - தமிழ் நட்புறவுச் சங்கம்

29-9-1990

அன்று நடாத்திய

வாணி விழா காட்சிகள்

பார்த்துக் கொண்டிருக்கியன்.
பலகாரத்தை எடுத்துச் சாப்
பிடுங்கோ!"

வெள்ளிச் செம்புடன்
வெளியே போய், தனது
வாயைத் துப்புறவாக்கிக்
கொண்டு உள்ளே வந்து, சினி
யரியாரம் ஒன்றை எடுத்து மிக
வும் நளினமாகக் கடித்தார்
தரகர்.

"ஆ! சோக்காயிருக்கு!"

அவரது குரலைக் கேட்டுத்
தனது தலையை - நிமிர்த்தினாள்
மாலா. இது அவளது ஏழாவது
சம்பந்தம்: அவளுக்கு இப்போது
முப்பத்தொன்பது வயது. தலை
யில் வேறு வெள்ளிகள் முளைக்
கத் தொடங்கிவிட்டன.

எப்போதும் போல, சினி
யரியாரம் செய்ய முதல் நாளிரவு
ஒரு மணி வரை தாய்க்கு அவள்
உதவியாக விருந்தாள்.

நம்பிக்கைகள், எதிர்பார்ப்பு
கள் தேய்ந்து போனாலும் - நப்
பாசையில் இறுக்கமாகி, அது
மாற்றமடையும் என்ற நம்பிக்கையில், அன்று தனது ஏழாவது
சம்பந்தத்தின் போதும் சினியரியாரம் செய்துகொண்டிருந்தாள்.
தூக்கம் இல்லை. கண்களிலே
களைப்பு. முகத்திலே ஆண்டு
களின் பாய்ச்சல்கள் தீட்டிய
முத்திரைகள்.

புரோக்கரின் மெல்லிய
உடல், ஒரு வயது போன மலட்டுப்பாம்பாம் அவள் முன் ஊரத்
தொடங்கியது. உடலிலும்,
உணர்விலுமிருந்து எழுந்த
தணல்களை பசீரதப் பிரயத்
தனத்தோடு நூர்க்க வெளிக்
கிட்ட அவளுக்குமுன் புரோக்கர்,
பாம்பின் நெளிவுகள் தெரிந்தன.

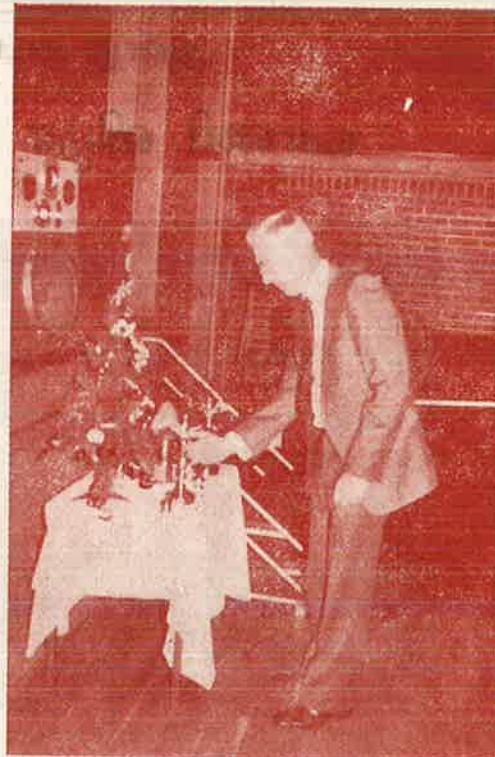
பாம்பு வயது போன பாம்பு.
சிரமப்பட்டு அசைகின்றது.

மாலாவின் முன் திழரெனப்
பாலைவனம். ஓட்டகங்களிற்குப்
பதில் பாம்புகள், ஒணான்கள்,
அறணைகள். இவைகளை விட
பென்னம் பெரிய கொடுக்கை
களைக் கொண்ட கருந்தேள்கள்.

பெனிஸ் - தமிழ் நட்புறவுச் சங்கம்

15-12-1990

அன்று நடாத்திய நத்தார் விழாவை
வணக்கத்திற்குரிய பிதா
ஹென்றி ஹேர்கோவஸ்
மங்கள விளக்கேற்றி
தூடங்கி வைக்கின்றார்.

தேவீன் - துமிழ் நட்புறவுச் சாங்கம்

15-12-1990 அன்று நடாத்திய நத்தார் விழாவில்

அதிர்ஷ்ட லாபச் சீட்டில்
பரிசில்கள் பெற்றோர்.

சம்பந்தம் பேச வந்தவர் கருக்கிடையே மாப்பிள்ளை. பட்டு வேட்டியில் தேள் தன் தலையைக் குனிந்த வண்ணம் இருந்தது.

மாப்பிள்ளையா? தேளா?

“ஏன், என் வீட்டிற்குத் தேள்களைக் கூட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள்?”

மாலாவின் நடுங்கும் மனம் தன்னை ஒரு தரம் கேட்டுக் கொண்டது.

தேளை மீண்டும் நிமிர்ந்து பார்த்துக் கொண்டாள். அது தனது முழங்காலை சுட்டு விரலால் சரண்டிக் கொண்டிருந்தது.

தேவீன் பத்து விரல்களிலும் மோதிரங்கள், அசல் தங்கம். கழுத்திலே போடப்பட்டிருந்த சங்கிலியின் பாரம் தெரியட்டும் என்று தேவீன் சேட்டுத் தெரிகள் கழுத்தி விடப்பட்டிருந்தன.

தேள். இரண்டு கால்கள், இரண்டு கைகள், ஒரு முக்கு, இரண்டு கண்கள். ஒரு வாய் அது தேவேதான். அவருக்கு சந்தேகம் ஏற்படவில்லை.

புறோக்கர் விலை பேசும் படலத்தை தொடங்கினார்.

“மூண்டு லட்சம் காச. 15 பவுண் நகை. பத்துப் பரப்புக் காணி!”

தேவதை நிஜக் கண்ணின் முன் தேவீன் கொடுக்கைகள் திறப்பட்டன. கொடுக்கை முனைகளில் இலாபக் குரூரம் தாண்டவமாடியது.

“பொடிக்குத் தலை குடுக்க எத் தனையோ கிளிக்குஞ்சுகள் காத் துக் கொண்டிருக்குதுகள். உங்கடை வீட்டு வாசலை வந்து அதிர்ஷ்டம் தட்டுது விட்டிடா தேயுங்கோ!”

தேள் தனது வாயைத் திறந்தது. பசி, காசுப்பசி, குருட்டுப் பசி. இந்தப் பசிக்குத் தீனி, கொழுத்த தீனி கிடைக்கும்வரை உதிரும், நரைத்துக் கொண்டி

டெனிஸ் - தமிழ் நட்புறவுச் சங்கம்

21-4-1990

அன்று நடாத்திய
தமிழ்ப் புது வருட விழாவில்
திருமதி கல்பனா ராதாகிருஷ்ணன்
பரத நாட்டுயம்
ஆடும் காட்சி

ருக்கும் மயிர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படக் கூடாது என்பது அதனது சபதம். தேள், பொல் லாத தேள்.

“என்ன இருந்தாலும் உங்கடை ரேட்டு அதிகம் போலை படுகுது. குறைக்க மாட்டியலோ?”

மாலாவின் தகப்பன் தாழ் மையை பரிந்து அழைத்துக் கொண்டு கேட்டார்.

“ஓரு சதம் கூடக் குறைக்க மாட்டம்!” - தகப்பன் தேள் விடுக்கெனப் பதில் சொன்னது.

“எதுக்கும் ஒரு சிழைம் அவகாசம் தாறம். புத்திசாலித் தனமா யோசிச்சு உங்கடை முடி வைச் சொல்லுங்கோ!”

புறோக்கர், தன் முடிவைச் சொல்ல, தேள்கள் திடு திப்பென மறைந்தன.

அன்றைய இரவு தேள்கள் மாலாவைத் தூங்க விடவில்லை. முப்பத்தொன்பது வருடங்களுக்குள் கண்ட அத்தனை தேள்கள் ஞம் அவளது மூளையைக் கடித்துக் குதறிக் கொண்டிருந்தன. இரத்தம் கொதித்தது, சீறிட்டுப் பாய்ந்தது. விழிகளை திறக்கவும் மூடவும் முடியாமல் உழன்றாள். அசமாத்தாக ஒரு பழைய நினைவு அவளது மனதிலே தட்டுப்பட்டது,

இருபத்திரெண்டு வயது. முதலாவது சம்பந்தத்திற்கு முதல் நாள்.

‘மாப்பிள்ளை வீட்டை போனோன்னை எங்களை மறந்திடாதையடி!’’

தாயின் பகிடியைக் கேட்டுக் கூச்சத்துடன் குனிந்து கொண்டது அவளது தலை.

இரவு அவளின் நினைவு களைக் கனவுகள் நிறைத்தன. இன்முபுரியாத இன்பம் தூக்கத்தைக் கொள்ளையடித்துச் சென்றது. படுக்கையில் விழிகளை விரித்து விட்டுக் கிடந்தாள். அவளுக்கெதிரே கொத்துக்கொத்து

தாக மல்லிகை மொட்டுகள் பூக் களாகி மனம் பரப்பன். மாப் பளையின், தனது கணவனின் உருவம் எப்படியிருக்கும் என்பதை நினைத்துப் பார்ப்பது இனிதாயிருந்தது. இப்போது, மாப் பிள்ளை அவளின் கண் முன்னே. அவன் அவளை அனைத்து உடல் முழுவதும் மிருதுவான தனவுகளைப் பரப்பிவிட்டான். உறவு அங்கே செய்யப்பட்டது. இரவு உறவிலே கழிந்து போயிற்று. அவள், விடிந்ததும் அறையை விட்டு வெளியே வந்த போது,

“பாரான் அவ்விடவெட்கத்தை”
- சித்தப்பா பகுடி பண்ணினார்.

சில நிமிடங்களின் பின் தான் தனக்கு இன்னமும் கலியானம் நடக்கவில்லை என்பதை அவள் அறிய முடிந்தது.

தாயேர்டு சேர்ந்து. என்றுமே காட்டியிருக்காத சுறுசுறுப் போடு வீட்டை துப்புறவு செய் தாள். குசினிக்குள் நுழைந்து, ஆயிரம் கரிசனைகளுடன் தனது கணவனுக்கு உவப்பாயிருக்க வேண்டும் என்ற கனவுகளுடன் சீனியரியாரம், பால்ரொட்டி செய்து கொண்டிருந்தவர்களுக்கு உதவினாள்.

“மாப்பிள்ளை வீட்டுக் காரர் வந்திட்டினம்!” - சித்

தப்பா ஓடி வந்து சொன்ன போது அவளுக்குள் ஒரு சின்ன நடுக்கம். வெட்கம் ஒரு பக்கம்.

உபசாரங்கள், வரவேற்புகள், சாப்பாடுகள், ஒரு விததி யாச்மான சந்தோஷ சூழல் அன்றைய தினம்.

இவை ஒரு முடிவிற்கு வர, விலை பேசும் படலம்...

“ஒரு லட்சம் ரொக்கம், அஞ்ச பரப்புக் காணி, நகை நட்டு.....”

“காசிலை கொஞ்சம் குறைக்க மாட்டியலோ!”

“ஒரு சதம் கூடக் குறைக்க மாட்டம். வேற ஆக்களும் எங்

டெனிஸ் - தமிழ் நட்புறவுச் சங்க வி.எல்.வி. விளையாட்டுக் கழகத்தின் உதை பந்தாட்ட ஹீர்கள்

கடை பிள்ளையை கேட்டிருக் கினம்.”

“நாங்கள் கஸ்டப்பட்ட னாங்கள்!”

“இதிலை ஒரு மாற்றமும் செய்ய முடியாது. சம்பந்தமில் வாட்டிவேற இடமாபாருங்கோ”

படலம் முடிய, பூக்களாகிக் கிடந்த மல்லிகை மொட்டுகள் எரியத் தொடங்கினா, எரியும்

இதழ்கள் அசுத்தம் கக்கிமுக்கைத் தாக்கின. கனவுகள், கானல் நீராகின. மாலாவிற்கு கலியா ணத்தின் முழுமையான அர்த்த மும் புரிந்தது. நீண்ட நேரமாகி விக்கி, விக்கி அழுது கொண்டிருந்தது அவளது மனம்.

“தேள்! தேள்!! தேள்!!!”
—மாலா ஊர் முழுவதும் அதிரக்

கத்தினாள்.

அவளைக் கட்டிப்பிடிக்க ஓட்டனாள் தாய்.

“நான் இப்ப போய்ப் பேயாட்டியைக் கூட்டிக் கொண்டு வாறன்!” —தகப்பன் தனது உடைந்த சைக்கிளைத் தூக்கிக் கொண்டு வீதியில் இறங்கினார்.

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்.

மணிதன்

தேவைகள் இல்லாத மனி தன் எவ்வுமில்லை. ஆசைகள் இல்லாத மனிதன் யாருமில்லை. தேவைகளும் ஆசைகளும் எவ்வகையென கண்டு கொள்பவன் தான் முழு மனிதனாகின்றான். ஆசைகள் எல்லை மீறி மிதக்கும் போது, மனிதன் ஆகாயத்தில் பறக்க நினைக்கின்றான். அதுவே ஆபத்தாகவும் முடியும். எல்லை மீறிய ஆசைகள் உள்ளத்தில் உதயமாகும் போது, மனிதன் தவறு செய்யத் தொடங்குகின்றான். செய்த தவறை உணர்ந்து வருந்தி மன்னிப்புக் கேட்கும் போது, அவனே ஞானி ஆகின் றான்.

தவறு செய்து மன்னிப்புக் கேட்பதிலும் பார்க்க, அந்தத் தவறைப் புரிய முன் ஒருகனம் சிந்திக்க வேண்டும். சிந்தனை, ஒரு மனிதனை முழுமைப்படுத்தும்.

சில மனிதர்கள் சில விசயங்களை மட்டுமே பேசவார்கள். என்னைப் பொறுத்த மட்டில் மனம் திறந்து பேசவதைத்தான் விரும்புகின்றேன். மனம் திறந்து

பேசவர்களைத்தான் நேசிக்கின் றேன். காரணம் அதில் தான் உண்மையான நல்ல முடிவைக் காணலராம். உலகத்திலே ஆகாயம் பெரிதா? கடல் பெரிதா என்னும் கேள்விக்கு விடை காண்பது எவ்வளவு சிரமமோ, அந்த அளவுக்கு மனிதர்களின் உள்ளத்தை அறிந்து கொள்வதும் சிரமமாகும்.

ஏதோ பிறந்தோம், வாழ் கின்றோம் என வாழுக் கூடாது. சூரியனும் உதயமாகின்றான், அல்தமிக்கின்றான். சில விசயங்களைப் பொறுத்த மட்டில் இப்படி இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று எமக்கு நடவே கட்டினை இட்டு வாழப் பழக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

மேகத்திற்கும் பூமிக்கும் வித்தியாசம் தெரியாத பனி முடிய தரைகளும் உண்டு. மனிதர்களுக்குள் தூய்மையான வெள்ளை உள்ளாம் கொண்டவர்யார்? தீயவர்கள் யார்? என அறிந்து நண்பர்களாகப் பழகும் போது தான் பிரச்சினை இல்லாத மனிதனாக வாழ முடியும். நீ உனது மனவியைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது இருக்கும் அறிவு, நல்ல நண்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போதும் இருக்க வேண்டும்.

மனிதனின் உணர்ச்சிகளைத்

தட்டி எழுப்பி அதை அழிக்க நினைக்கும் மனிதன், மனிதன் என்கிற அந்தஸ்தில் இருந்து விலகுகின்றான். ஒவ்வொரு பருவத்தை அடையும் போது அனுபவம் அதிகரிக்கும். காரணம் சூழும் சூழல். நல்லது எனக் கண்டால் சாதனை படைக்கத் துடிக் கலாம். கண்ணுக்கு கூலப்படாதது காதுக்கு எட்டாதது, மனித உள்ளத்தில் எழாது. மன வலிமை உள்ள மனிதன் வலிமையற்றவர் களின் குறைபாடுகளைத் தாங்கிக் கொண்டால் அவனே முழுமையான, நேர்மையான மனிதனாகின்றான். பிறருக்கு நன்மை தரும்படி நடக்க வேண்டும். மனிதன் ஒவ்வொருவனும் அயலாருக்கு நன்மையளிக்கக் கூடியவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும்.

அன்பு, ஆசாரம், கட்டுப்பாடு, ஒழுக்கம் ஒரு மனிதனுக்கு மிக முக்கியம். நல்ல மனிதனை உருவாக்குவதும் சமூகமே. ஒரு சமூகம் தான் ஒரு தேசமாகிறது. அதுவே உலகமாகிறது. தனி ஒரு மனிதனாகிய நான் சமூகத்திற்கு என்ன செய்கின்றேன்? இதுவே ஒரு தேசத்திற்கு மிக முக்கியமான கேள்வியாகும்.

ஏன் எறியின்

சிங்கனைக்கு

★ எந்தப் பெரிய காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதைச் சாதிப்பதற்கு எத்தனை பேர் முன்வருகிறார்கள் என்பது முக்கியம் அல்ல, எத்தகைய உள்ளாம் வாய்ந்தவர்கள் முன்வருகிறார்கள் என்பது தான் முக்கியம். அதுவே வெற்றியை நிர்ணயிக்கும் அம்சம்!

★ வாழ்க்கையில் உண்மையான தத்துவமே குழந்தைகள் தாம்- அவை இழந்த நாளையும் வரும் நாளையும் இணைப்பவை!

★ வாழ்க்கையே மிகக் குறுகியது. நமது பொறுப்பின்மையால் அதை இன்னும் மிகமிகக் குறுகியதாக ஆக்கிக் கொள்ளக் கூடாது!

★ பொன் மொழிகள் நட்சத்திரங்களைப் போன்றவை; நாம் அவற்றைக் கையால் தொடுவதில் வெற்றி காண முடியாது. ஆனால் கடல் பயணிகள் நட்சத்திரங்களைப் பார்த்து வழி அறிந்து முன்னேறுவது போல, நீங்கள் அவற்றை வழித் துணையாகக் கொண்டு உங்கள் குறிக் கோளை எட்ட முடியும்!

தொகுப்பு :
ச. இராஜேந்திரம்

கண்ணதாசனின் சிங்கனை விருந்து

* நான் இறந்த பிற்பாடு, என்னையே நான் விமர்சனம் செய்து கொண்டால், இப்படித்தான் சொல்வேன்: ‘முட்டாள்களிடையே வாழ்ந்து கொண்டிருந்த கெட்டிக்காரனொருவன், கெட்டிக்காரர்களோடு பழகத்தொடங்கி, முட்டாளாகச் செத்துப் போனான்!’

* பணத்தைச் சம்பாதிப்பதற்கொரு புத்தி வேண்டும். அதை ஒழுங்காகச் சேர்த்துவைப்ப தற்கொரு புத்தி வேண்டும். சேர்த்ததை நியாய மாகச் செலவழிப்பதற்கொரு புத்தி வேண்டும் மூன்று புத்தியும் ஒரே இடத்திலிருக்க வேண்டும் என்றால், தலையெழுத்து நன்றாக இருக்க வேண்டும்.

* மலரைப் பார்; கொடியைப் பார்; வேர் எப்படியிருக்குமென்று பார்க்க முயற்சிக்காதே. அதைப்பார்க்க முயன்றால், நீ மலரையும் கொடியையும் பார்க்க முடியாது.

‘‘கார்ல் டெடிச்சியூஸ்’’ போலிஷ் இலக்கிய வாதியாகிய இவர் புகழ்வாய்ந்த தொகை நூல் களையும் தனி நூல்களையும் பதிப்பித்ததுடன் மொழி பெயர்த்துமுள்ளார். மொழி பெயர்ப் பாளர் மற்றும் கட்டுரையாளர் என்ற முறையில் ஜேர்மன் போலிஷ் இணக்கத்தை ஏற்படுத்தவும் மேற்கு ஜேர்மனியில் போலிஷ் இலக்கியத்திற்கு அங்கிகாரம் பெறவும் பாடுபடுகிறார். ஏற்குறைய இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் போலிஷ் கவிதை தொகுப்பு நூல் ஒன்றை இவர் முதன்முதலில் வெளியிட்ட போது ‘‘அமைதியின் படிப்பினை’’ என்று அதற்குத் தலைப்புக் கொடுத்தும் அந்த நூலின் தொடக்கப் பாடலாக பின் வரும் பாட்டை தேர்ந்தெடுத்ததும் தற்செயலாக நேரிட்டவை அல்ல.

ட்டாயீஸ் ரோஸ்வீக்ஸ் ஆக்கம் :

சுவர்

இச் சுவர்
நாம் கூடுக் கட்டியது.

நானுக்கு நான்
செரல்லுக்குச் சொல்
மொனத்தை எட்டும் வரை
இச் சுவர் தனை
நாம் தகர்த் தெறியோம்.

நம் செந்தக் கைகளைலே
சுவருக்குப் பின் அடையட்டு
தாகத்தால் நாம் சாகின்றோம்.

யரே ஒருவர் அசையும் ஒலி.
அருகில் போல். நம் காதில் விழுகிறது;
ஒலைப் பெருமுச்சுக்கள்,
உதவிக் கூக் குரல்கள்,
ஒலிக்கின்றன நம் காதில்,
நம் கண்ணீர்த் துளிகள் கூட
கண்ணைக்கு உள்ளாரவே சிற்றுகின்றன.

தொகுப்பு

மேல் காவை ஜனன்

